

‘Harlingen miste één ding: een goed filmhuis’

Haar grootste gemis sinds ze in Harlingen woont: een goed filmhuis. Dus toen de Midlumerlaankerk in 2021 te koop kwam, grepen Marion en Kees Verruijt hun kans.

MELLE VELTMAN

Uit het kerkplafond schuift een 7 meter breed bioscoopscherm en waar voorheen het orgel stond, hangt nu een filmprojector. „Dolby 7.1”, zegt hij trots. „Een echte professionele.”

Financieel kan het niet uit, het bouwen van zo’n cultureel podium. Maar terugverdienen, dat hoeft van de softwareondernemer ook niet. „We geven het aan de samenleving, dat is het idee.”

Bijna 13 jaar geleden verhuisden ze naar Harlingen. Zij, een geboren Brabander: „We zijn zeilers, zo zijn we hier terechtgekomen.” Hij, een echte Hollander: „We waren hier meteen geland.” Toch had zij in de Friese havenstad één grote wens. Zij: „Ik miste hier altijd een filmhuis of iets dergelijks. In het begin had je hier nog cultureel centrum Trebol. Maar dat liep al op z’n einde.”

Ze bleken niet de enigen die een cultureel podium misten. Hij verwijst naar een interviewrubriek in de *Harlinger Courant*, met als vaste vraag: mis je iets in Harlingen? „En telkens lees je: een filmhuis, een theater... Gewoon iets.”

Opeens deed zich een kans voor. In 2021 vond de laatste kerkdienst plaats in de Midlumerlaankerk. Eerst zouden hier appartementen in komen, maar daarna ging het bakstenen gebouw uit 1951 opnieuw in de verkoop.

Zij: „Zonder uitgewerkt plan hebben we het toen maar gekocht.” Hij: „Aanvankelijk wilden we er een projector neerzetten en het gebouw ongemoeid laten. Maar al snel dachten we: het is wel iets te mooi om alleen films in te draaien.”

Na een dik jaar verbouwen is de Midlumerlaankerk nu een filmhuis annex congrescentrum annex theaterzaal. „Eigenlijk alles waar je een

gemeenschappelijke ruimte voor wilt hebben, is hier mogelijk”, zegt ze.

De lokale uitvaartondernemer heeft een eigen gedeelte met waakruimtes, want de voormalige kerkzaal is ook te gebruiken voor begravenissen. De behoefte is er. „Er zijn veel mensen die hier gekerkt hebben.” Ook is er ruimte voor kunst-exposities. In de hal hangen werken van fotograaf Arjen Nouta uit Kimsdwerd. Zijn vriendin Marieke Meijs van SurfArt maakte de oceaanblauwe tafelbladen van gietepoxy in de nieuwe foyer.

Dankzij de juiste materialen klinkt het geluid in de voorheen galmende kerk nu als in een getemperde huiskamer. „De hele atmosfeer in het oude gedeelte is er een van kalmte en rust. Het is er heel prettig.”

Naast de luxe theaterfauteuils staan tafels met ledlampjes. De eerste film heeft hier al gedraaid. „Maar dat was alleen nog voor familie, met oma en haar kinderen en kleinkin-

deren. *Two for the Road*, op eerste kerstdag.”

Helemaal klaar is het cultureel podium ook nog niet, want de tuin en de bestrating moeten nog worden aangepakt. Wanneer het zover is? Ze mikken op maart. „Maar het blijft gokken, als het zo blijft regenen.”

Toch is vrijdag 19 januari alvast de vuurdoop. Dan is het filmhuis, waarvan ze de nieuwe naam nog even geheimhouden, het hoofdpodium van het nieuwe, jaarlijkse Filmfestival Harlingen. „Dat wordt wel spannend.”

Wat voor films er daarna gedraaid gaan worden? „Als we heel oude films draaien, of heel kunstzinnige, komen er dan ook mensen op af? Daar moeten we nog een modus operandi in vinden.”

Daarvoor heeft ze een stichting opgericht. „Het is de bedoeling dat de Harlinger samenleving meedenkt over wat zij zelf wil zien en horen. En dan ook komt helpen om het mogelijk te maken.”

Foto boven: het bioscoopscherm gaat naar beneden. Onder: Marion en Kees Verruijt in de nieuwe entree van het gebouw. FOTO'S: HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAP